

EVROPSKI PARLAMENT

2004

2009

Dokument zasedanja

10.1.2007

B6-0025/2007

PREDLOG RESOLUCIJE

k izjavi Sveta in Komisije

v skladu s členom 103(2) Poslovnika,

ki ga vlagajo Kristian Vigenin, Georgi Bliznaški, Evgeni Kirilov, Marušja Ljubčeva, Mladen Červenjakov, Atanas Paparizov, Jan Marinus Wiersma, Pasqualina Napoletano, Catherine Guy-Quint, Alexandra Dobolyi, Hannes Swoboda, Elena Valenciano and Pierre Schapira

v imenu skupine PSE

o smrtni obsodbi medicinskega osebja v Libiji

Resolucija Evropskega parlamenta o smrtni obsodbi medicinskega osebja v Libiji

Evropski parlament,

- ob upoštevanju letnih poročil Evropske unije o človekovih pravicah, zlasti poročil za leto 2005 in 2006,
- ob upoštevanju svojih resolucij o pristopu Bolgarije k EU in zlasti resolucije s 30. novembra 2006 (odstavek 25), resolucije s 15. decembra 2005 (odstavek 32) in resolucije s 13. aprila 2005 (odstavek 39),
- ob upoštevanju ustreznih sklepov Sveta,
- ob upoštevanju poročil predsedujočih Sveta EU Evropskemu svetu o izvajjanju strateškega partnerstva EU s sredozemskimi državami iz decembra 2005 in decembra 2006,
- ob upoštevanju člena 103(2) Poslovnika,
 - A. ker so libijske oblasti 9. februarja 1999 priprle določeno število bolgarskega medicinskega osebja, delajočega v bolnišnici Al-Fatih v Bengaziju, in ker se je 7. februarja 2000 na libijskem ljudskem sodišču začelo sojenje proti šestim bolgarskim, enemu palestinskemu in devetim libijskim državljanom, obtoženim namerne okužbe 393 otrok z virusom HIV, čeprav je bila kasneje obtožba o zaroti umaknjena,
 - B. ker je sodišče 6. maja 2004 pet bolgarskih medicinskih sester in palestinskega zdravnika obsodilo na smrt z ustrelitvijo; ker je libijsko vrhovno sodišče 25. decembra 2005 odločalo o pritožbi na smrtno obsodbo in odredilo novo sojenje; ker je novo sojenje steklo 11. maja 2006, smrtna obsodba pa je bila 19. decembra 2006 potrjena,
 - C. ker obstajajo očitni dokazi o tem, da so priprte v zaporu mučili z namenom pridobitve lažnih priznanj; ker so bile očitno kršene še številne druge pravice obtožencev,
 - D. ker so leta 2003 na prošnjo libijskih oblasti priznani mednarodni strokovnjaki za HIV/AIDS pripravili poročilo, v katerem so odločno potrdili, da se je virus HIV razširil z okužbo znotraj bolnice še pred prihodom obtožencev v Libijo; ker so bili nedavno objavljeni očitni znanstveni dokazi o izvoru in začetku okužbe v bengazijski bolnišnici; ker so bili vsi očitni dokazi o nedolžnosti obtoženih prezrti in jih sodišče ni upoštevalo,
 - E. ker je Evropska unija novembra 2004 sprožila akcijski načrt HIV za Bengazi, ki zajema tehnično in medicinsko pomoč okuženim otrokom in prizadetim družinam ter podporo libijskim oblastem pri spopadanju z aidsom; ker sta bila za akcijski načrt iz proračuna Skupnosti zagotovljena 2 milijona evrov; ker izvedba akcijskega načrta ob podpori Komisije in držav članic uspešno poteka; ker so bili številni okuženi otroci na zdravljenju v bolnišnicah držav članic,

- F. ker je bil januarja 2006 kot neprofitno in nevladno telo ustanovljen mednarodni sklad za Bengazi, katerega cilj je pomoč pri razvoju lokalne medicinske infrastrukture v Bengaziju, zagotavljanje učinkovitejšega zdravljenja bolnikov in pomoč prizadetim družinam;
1. obsoja razsodbo kazenskega sodišča v Libiji 19. decembra 2006, ki je pri ponovnem sojenju v isti zadevi obsodilo in izreklo smrtno kazen za pet bolgarskih medicinskih sester: Kristijano Vlčevo, Nasjo Nenovo, Valentino Siropulo, Valjo Červenjaško, Snežano Dimitrovo in palestinskega zdravnika Ašrafa al-Hadžudža, ki so že osem let v zaporu v zvezi s primerom HIV/AIDS v bolnišnici v Bengaziju iz leta 1999;
 2. ugotavlja, da EU na to razsodbo ne more pristati, in upa, da bo zadeva predana višjemu organu, da bi se pravočasno našla pravična in poštена rešitev;
 3. ponovno izraža resne pomislike glede podlage, na kateri so bile obtožene osebe kazensko preganjane, glede ravnanja z njimi v priporu in glede dolgih zamud med procesom;
 4. poudarja, da sojenje v Bengaziju od januarja 2007 dalje neposredno zadeva pet državljanov Evropske unije;
 5. poziva vpletene libijske oblasti, naj sprejmejo potrebne ukrepe za revizijo in razveljavitev smrtne kazni ter odprejo pot za zgodnjo rešitev primera na humanitarni podlagi in tako izpolnijo potrebne predpogoje za nadaljevanje skupne politike sodelovanja z Libijo;
 6. poudarja, da je trdno odločena ta primer spremljati od blizu in da namerava v ta namen imenovati posebnega poročevalca;
 7. poziva Komisijo, Svet in države članice, naj nadaljujejo z zagotavljanjem pomoči za izvajanje akcijskega načrta za HIV in podporo mednarodnemu skladu za Bengazi, da bi ublažili trpljenje okuženih otrok in njihovih družin ter libijskim oblastem pomagali preprečiti okužbo s HIV in se boriti proti njenemu širjenju v državi;
 8. poziva Komisijo in Svet, naj v primeru nadaljnjega negativnega razvoja dogodkov razmislista o reviziji skupne politike sodelovanja z Libijo na vseh ustreznih področjih, kot se Uniji zdi primerno;
 9. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji, vladam držav članic, vladi Libije, parlamentarni skupščini Sveta Evrope in generalnemu sekretarju Združenih narodov.